

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1997-1998

2 juli 1998

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

ADVIES- EN OVERLEGCOMITE VOOR BRUSSEL EN VLAAMS-BRABANT

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de plannen van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om het Vlaams Blok uit te sluiten uit de beheersorganen van de Brusselse sociaal-culturele instellingen waarvan de VGC de organiserende instantie is

Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant

Donderdag 2 juli 1998

VOORZITTER : De heer Herman Suykerbuyk

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.14 uur.*

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de plannen van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om het Vlaams Blok uit te sluiten uit de beheersorganen van de Brusselse sociaal-culturele instellingen waarvan de VGC de organiserende instantie is

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Lootens-Stael tot mevrouw Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid, over de plannen van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie om het Vlaams Blok uit te sluiten uit de beheersorganen van de Brusselse sociaal-culturele instellingen waarvan de VGC de organiserende instantie is.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, midden mei kon in de pers worden vernomen dat het college van de VGC liet onderzoeken hoe het Vlaams Blok het best kon worden uitgesloten uit de beheersorganen van de Brusselse sociaal-culturele instellingen waarvan de VGC de organiserende instantie is. Een rechtenfaculteit van een universiteit zou zijn aangezocht om juridisch te onderzoeken op welke wijze dit kon gebeuren. Naar verluidt heeft het college die stappen gezet onder druk van het Brussels-Vlaamse sociaal-culturele establishment, zodat ik er in feite niet omheen kan om ook daarover het een en ander te zeggen.

Onlangs bezorgde een gunstige wind me een document van het zogenaamde Brusselse middenveld, met als titel 'Naar een strategische houding ter bestrijding van extreem-rechts'. Uit dat document

blijkt dat sinds februari van vorig jaar, onder de deskundige leiding van het Centrum voor Gelijheid van Kansen en Racismebestrijding, een aantal Brusselse sociaal-culturele verenigingen zich geroepen voelen om aan partijpolitiek te doen door de strijd aan te binden met een democratische en democratisch verkozen partij die een vierde van de Brusselse Vlamingen vertegenwoordigt.

In het document heeft men het over concrete en haalbare strategieën ten aanzien van extreem-rechts, een actieschema versus extreem-rechts en strategieën ter bestrijding van extreem-rechts gedachtegoed. Ik hoef er natuurlijk niet op te wijzen dat ik zelf van mening ben dat de term extreem-rechts niet van toepassing is op het Vlaams Blok. In het document staat ook nog het voorstel om, gelet op de toenemende racistische propaganda en de nieuwe lijsttrekker van het Vlaams Blok, de actuele coördinatiegroep danig te verruimen. Ik stel dus vast dat daar een aantal organisaties in zitten die er eigenlijk niet in zouden mogen zitten.

Wat meer is, sinds april van dit jaar werd deze groep uitgebreid met onder meer een aantal vertegenwoordigers uit de gemeenschapscentra. Er werd ook actiever, zij het op volkomen illegale wijze, opgetreden tegen het Vlaams Blok. Ik neem aan dat we in een democratische rechtsstaat leven. Ik kan dan ook begrijpen dat privé-verenigingen zich eventueel bemoeien met politieke zaken, althans voorzover dit verzoenbaar is met hun statuten en met de wet op de VZW's. Ik vermoed dat dit voor de overgrote meerderheid van de hier betrokken instellingen niet het geval is.

De zaak wordt pas echt bedenkelijk als we vaststellen dat de meeste van deze sociaal-culturele verenigingen een sterke band hebben met de overheid. De meeste leven immers bij de gratie van het subsidiemanna dat ze onder meer van de Vlaamse regering en de VGC krijgen. Ik vernoem in dit ver-

Lootens-Stael

band onder meer de Beursschouwburg, het Kaaitheater, de KVS en het RIZO. Het geld en het personeel dat ze van de overheidsinstanties krijgen, moet worden gebruikt voor cultuurspreiding en cultuurproductie, of voor sociaal werk. Het dient echter niet om aan partijpolitiek te doen. Die organisaties leven immers rechtstreeks of onrechtstreeks op kosten van de belastingbetaler. Van hen mag dus een grote terughoudendheid worden verwacht op het politieke en levensbeschouwelijke vlak. Het lijkt me nogal absurd dat belastingbetalers hun geld gebruikt zien voor de bestrijding van hun eigen ideeën.

Een aantal van deze verenigingen hebben bovendien een of andere overeenkomst afgesloten met de VGC. In dit verband kan 'Jeugd en Stad' worden vernoemd. Deze vereniging heeft een conventie met de VGC afgesloten met als doelstelling de begeleiding en de coördinatie van de door de VGC erkende jeugdclubs en jeugdhuizen. Ze heeft bovendien een overeenkomst met de VGC voor de ontwikkeling van straathoekwerk.

Inmiddels blijkt dat ook een aantal beroepskrachten en vertegenwoordigers uit de gemeenschapscentra zich geroepen voelen om deel te nemen aan deze strijd tegen een democratische partij. Het wordt nu pas echt kras. Een bepaald gemeenschapscentrum is er namelijk niet voor teruggeschrokken om totaal wederrechtelijk tot de actie over te gaan. Het gemeenschapscentrum van Sint-Gillis blijkt immers op eigen houtje de vertegenwoordigster van het Vlaams Blok te hebben uitgesloten van deelname aan de vergaderingen van de raad van bestuur. De betrokken persoon wordt niet meer uitgenodigd en krijgt ook geen verslag meer toegestuurd.

Voorzover ik weet, kunnen vertegenwoordigers van de organiserende instantie, die van rechtswege in de bestuursinstellingen van de gemeenschapscentra zetelen, nochtans niet worden uitgesloten uit deze instellingen. In Sint-Gillis is dat dus duidelijk wel gebeurd, ook al meen ik dat een raad van bestuur geen leden kan uitsluiten. Dat is een recht dat enkel de algemene vergadering toekomt. In dit geval zou zelfs de algemene vergadering dit niet kunnen, aangezien het gaat om een vertegenwoordigster van de organiserende instantie. Mijns inziens kan in dit geval dus enkel die organiserende instantie hieromtrent een beslissing nemen. Toch wordt de betrokkene niet langer uitgenodigd.

In de statuten van dat gemeenschapscentrum, de VZW Pianofabriek, lees ik dat de verslagen van de vergaderingen van de raad van bestuur voor de leden ervan ter inzage liggen op de zetel van de vereniging. Ik lees eveneens dat ook belanghebbende derden die verslagen daar kunnen inkijken. Toch weigert men aan het betrokken lid van de raad van bestuur en aan een parlamentslid het recht om die verslagen in te kijken. Uiteindelijk is men dan verplicht om een deurwaarder in de arm te nemen om de verslagen van de raad van bestuur te kunnen inkijken, terwijl men daar eigenlijk alle recht toe heeft. Dat kost de betrokkene dan 7.741 frank.

We hebben hier dus een juridische procedure ingesteld om de vernietiging te vragen van de besluiten die werden genomen in de vergaderingen waarop het betrokken lid afwezig was. We vragen ook de ontbinding van de VZW, aangezien ze niet rechtsgeldig vergadert en daden pleegt die indruisen tegen de wet. Hier is dus duidelijk sprake van een afwijking van middelen en personeel voor doelstellingen die niet behoren tot de taak van deze instellingen in het algemeen. Ze bezondigen zich aan ondemocratisch en in sommige gevallen zelfs illegaal gedrag. Dit kan niet worden getolereerd. Wat kan men echter verwachten als een collegelid met geld van de belastingbetaler gaat onderzoeken op welke wijze men anderen kan uitsluiten? Het logische gevolg is dat sommigen uit de wereld van de gemeenschapscentra op eigen houtje gaan handelen, zich geruggensteund wetend door Brussels minister Chabert.

Ik wenste dan ook over al deze onfrisse praktijken een aantal kritische vragen te stellen in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Voor de zoveelste maal ben ik echter tot de vaststelling moeten komen dat ook deze raad door hetzelfde antidemocratische virus is aangetast. Mijn interpellatieverzoeken over deze problematiek werden in het Uitgebreid Bureau van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, onder de impuls van de socialistische voorzitter en van de socialistische griffier, onontvankelijk verklaard. Het argument was dat mijn interpellatieverzoeken een aantal vragen bevatten. Volgens de voorzitter en de griffier van de VGC mag een interpellatieverzoek dus geen vragen bevatten.

De voorzitter : Mijnheer Lootens-Stael, u bent nu eigenlijk al bezig over het onderwerp van een volgend interpellatieverzoek dat u hebt ingediend.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, dat is inderdaad zo. Ik wou dit nu enkel

Lootens-Stael

kort aangeven als voorbeeld van de wantoestanden. We zullen daar bij een volgende interpellatie wel dieper op ingaan.

Mevrouw de minister, in de VGC werd het mij dus jammer genoeg onmogelijk gemaakt om over dit onderwerp vragen te stellen. Daarom heb ik dan maar beslist deze vragen aan u te richten. Wat betreft de uitsluitingspolitiek van de VGC tegenover het Vlaams Blok heb ik de volgende vragen.

Welke rechtsfaculteit werd met de 'studie' belast om de uitsluiting van het Vlaams Blok te onderzoeken? Welke onderzoekers werden met deze opdracht belast? Welke opdracht heeft deze faculteit precies gekregen? Wanneer werd deze opdracht verleend, en tegen wanneer moet het eindrapport aan het college worden afgeleverd? Hoeveel kost deze studie aan de belastingbetaler? Op welke begrotingspost wordt de studie ingeschreven? Welke denkrichting wordt door de onderzoekers gevolgd in hun pogingen om het Vlaams Blok uit te sluiten?

Kan de minister me bovendien meedelen op welke wijze dit een depolitisering zal opleveren, zoals via de pers kon worden vernomen? Acht de minister een dergelijke eenzijdige uitsluitingspolitiek in overeenstemming met de basisprincipes van de democratie? Zo neen, welke maatregelen overweegt ze te nemen of heeft ze reeds genomen?

Ik heb nog een aantal vragen over de sociaal-culturele instellingen die zich bezighouden met het bestrijden van een welbepaalde partij. Dat over dit laatste geen twijfel kan bestaan blijkt uit mijn citaat van daarnet.

Is de minister van oordeel dat de partijpolitieke strijd die deze sociaal-culturele verenigingen momenteel voeren, overeenstemt met de doelstellingen die zij dienen na te streven en die in hun statuten staan? Meent de minister dat sociaal-culturele verenigingen die leven bij de gratie van de overheid en dus van de belastingbetaler, zich met politiek en partijpolitiek mogen bezighouden? Trad de minister reeds bestraffend op tegen sociaal-culturele instellingen die zich hebben bezondigd aan ondemocratische en illegale praktijken inzake het bestrijden van bepaalde politieke partijen? Trad ze reeds op tegen het college en de administratie van de VGC, die dat blijkbaar zonder meer toelaten of – in het geval van het college – zelfs aanmoedigen? Nam de minister reeds contact op of overweegt ze contact op te nemen met het college van de VGC, om erop te wijzen dat het

gemeenschapscentrum van Sint-Gillis zich aan voornoemde praktijken bezondigt en daarom moet worden bestraft?

Mevrouw de minister, ik zal het u niet kwalijk nemen mocht u ontkennend antwoorden op die laatste vragen, daar u van dat punt nog niet op de hoogte was. Maar ik hoop dan dat u, op basis van mijn toelichting, het met me eens bent dat dit niet door de beugel kan. Afhankelijk van de vorderingen in het juridisch dossier is het trouwens mogelijk dat we later nog op deze zaak zullen terugkomen. Het is mijns inziens immers niet zonder belang dat een bepaald gemeenschapscentrum, dat slechts bestaat bij gratie van de overheid, eigenmachtig beslist wie daar namens die overheid mag komen.

Van de VGC kunnen we terzake blijkbaar geen ingrijpen verwachten, daar ze dat zelfs aanmoedigt. Ik hoop echter dat de voogdij-overheid wel zal optreden tegen deze praktijk, waardoor men minstens 20 percent van de Brusselse Vlamingen uitsluit van het sociaal-culturele leven in Brussel. Ik hoop dat u dat niet tolereert, wat ook de politieke overtuiging van die Vlamingen mag zijn.

Indien er nieuwe elementen opduiken in het juridisch dossier, dan zal ik genoodzaakt zijn op deze zaak terug te komen. Ik zal dit doen indien men, ondanks ons deurwaardersbezoek, blijft weigeren om de betrokkene uit te nodigen op de bestuursvergaderingen en haar verslagen toe te sturen. U zou me natuurlijk het gras voor de voeten kunnen wegmaaïen door nu reeds op te treden. U zou ofwel aan het bevoegd collegelid, de heer Chabert, ofwel aan de gemeenschapscentra zelf het signaal kunnen geven dat de voogdij-overheid een dergelijk gedrag niet tolereert.

De heer Herman Suykerbuyk, voorzitter: Zelf zou ik nog enkele opmerkingen willen maken, alvorens de minister het woord te verlenen.

Mijnheer Lootens-Stael, u stelde inderdaad een aantal vragen die niet in uw verzoek voorkwamen. Hoewel het de minister natuurlijk vrij staat daarop te antwoorden, mag u het haar niet kwalijk nemen indien zij dat nu niet doet.

U interpeleerde reeds vroeger over deze aangelegenheid en kondigt nog nieuwe interpellaties aan. Uw laatste interpellatieverzoek zal in oktober door het Uitgebreid Bureau worden behandeld. Als commissievoorzitter moet ik daarover een advies geven.

Ik heb besloten op mijn beurt advies te vragen aan de studiedienst van dit Parlement over de vraag

Voorzitter

wat de juiste draagwijdte van voogdij is ten opzichte van een instelling als de VGC. Dat er daarover een advies wordt verstrekt, lijkt me in het belang van iedereen, ook van de minister. De VGC heeft immers zo een specifiek statuut dat men het met geen enkele andere instantie waarop de voogdij betrekking heeft, kan vergelijken. We moeten de grenzen van de verantwoordelijkheid kennen en oordelen in het licht van die wetenschap. Ik zal u de resultaten van deze studie van de studiedienst van het Parlement meedelen.

Dat wenste ik nu even te signaleren. Ik vind immers dat men wel mag interpelleren over allerlei zaken, maar er moeten ook krijtlijnen zijn waarbinnen iedereen dient te opereren.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de voorzitter, ik heb daar geen problemen mee. Ik baseer me terzake immers op het advies van de auditeur van de Raad van State.

De voorzitter : Ik ga ook niet uit van een apriorisme.

Minister Grouwels heeft het woord.

Minister Brigitte Grouwels : Mijnheer de voorzitter, ik dank u voor het initiatief dat u net aankondigde. Dit kan inderdaad de helderheid van de discussie bevorderen. Hoewel dit niet op een juridische basis steunt, is het mijn aanvoelen dat we hier telkens met debatten over interpellaties te maken hebben die elders op identieke wijze worden gevoerd. Deze interpellatie is een uitzondering, waar ik alle begrip voor heb. Maar de hamvraag is inderdaad wat de juridische grond is van dergelijke vragen, en het is goed dat de voorzitter daar een gefundeerd antwoord op wil.

Mijnheer Lootens-Stael, u hebt de gewoonte veel ruimer te interpelleren dan uw interpellatieverzoek suggereert. U snijdt telkens ook nieuwe problemen aan en stelt nieuwe vragen. Veel van wat u vertelt zijn nieuwe feiten. Zo geeft u bijvoorbeeld informatie over het gemeenschapscentrum van Sint-Gillis. Ik zal deze informatie zeker natrekken.

Bij wijze van algemene beschouwing wil ik wel dit zeggen : ik meen dat het geenszins de bedoeling kan zijn dat mensen in Brussel worden uitgesloten van het sociaal-culturele leven. Dat zou niet aanvaardbaar zijn, zeker in het licht van het gelijkheidskansenbeleid. De gemeenschapscentra zijn er immers voor iedereen. Daarmee zijn we echter nog niet ingegaan op de vraag hoe het nu zit met de

besturen van gemeenschapscentra, die toch eigenlijk het onderwerp uitmaken van uw interpellatie.

Ik zal nu concreet ingaan op de in uw interpellatieverzoek aangekondigde vragen. Het is niet de eerste maal dat u me interpelleert over de samenstelling van de vertegenwoordiging van de VGC in de sociaal-culturele instellingen waarvan ze de inrichtende macht is. In maart van dit jaar interpelleerde u hier reeds over het niet aanstellen van vervangers van de VGC-vertegenwoordigers in de gemeenschapscentra. Net zoals nu het geval is, had u de indruk dat het Vlaams Blok werd gevisieerd, en zelfs gediscrimineerd, door beslissingen van het College van de VGC.

In maart heb ik geantwoord dat het College van de VGC de bedoeling had de besturen van de gemeenschapscentra sterker te responsabiliseren. In deze context achtte het college het wenselijk de rol van de vertegenwoordigers van de inrichtende overheid in deze besturen juridisch en functioneel duidelijker te omschrijven.

Naar aanleiding van deze nieuwe interpellatie wil ik daarover graag bijkomende informatie verstrekken. De VGC heeft bij onderhandelingsprocedure de opdracht gegeven een studie uit te werken over de vertegenwoordigers van de inrichtende overheid in de gemeenschapscentra. In dit verband verwijs ik naar het besluit van de directeur 98/067 van 26 mei 1998, dat de formele beslissing daartoe inhield. Deze overeenkomst werd afgesloten met professor Velaers en de Ufsia. Hen werd opgedragen om tegen 28 juni 1998 het volgende studiewerk te verrichten. Ten eerste moet er een elementaire rechtsvergelijkende inventaris over de behandeling van niet-democratische partijen in de overheidscontext in de omringende landen worden opge maakt. Ten tweede dient er een onderzoek plaats te vinden binnen de eigen bevoegdheids sfeer van de VGC naar de concrete mogelijkheden tot realisatie van de oproep die collegevoorzitter Chabert formuleerde naar aanleiding van het colloquium 'Ondergesneeuwde sporen', dat op 10 februari 1998 plaatsvond in het Vlaams Parlement. Hij riep namelijk op de wetgeving strenger te maken : die maakt vandaag nog mogelijk dat antidemocratische partijen zitting hebben in culturele organisaties, gemeentelijke en OCMW-instellingen. Meer bepaald zal worden nagegaan welke mogelijkheden er bestaan om binnen de bestaande wetgeving vertegenwoordigers van ondemocratische partijen te weren uit de afvaardiging van de inrichtende overheid. Zo nodig moet tevens worden nagegaan welke wijzigingen aan de interne regelgeving van de VGC – verordeningen, collegebesluiten –

Grouwels

noodzakelijk zijn. Dat is het antwoord op de vraag van de interpellant naar de concrete opdracht.

Voor de financiering van deze opdracht werd een bedrag van maximaal 80.000 frank gereserveerd ten laste van artikel 500/123-48, onder de hoofding 'Algemeen cultuurbeleid – andere administratieve kosten' van de algemene uitgavenbegroting van de VGC voor 1998. Ik wens de heer Lootens-Stael te wijzen op het feit dat het Vlaams Blok niet expliciet vermeld staat in deze studie-opdracht. Er wordt slechts verwezen naar ondemocratische partijen. Dat u deze opdracht beschouwt als het voeren van een uitsluitingspolitiek tegenover uw politieke partij is dan ook uw eigen interpretatie. Wie het schoentje past, trekke het aan. De tekst is in erg algemene bewoordingen opgesteld.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik bekijk dat in het licht van mijn interpellatie van 19 maart. U hebt er zelf naar verwezen. Bijkomend wil ik daarom vernemen hoe het met dat onderzoek is gesteld. Ik hoop dat u daarop antwoordt en zal er straks ook nog op terugkomen. Ik stel alleszins vast dat het college weigert om voor het Vlaams Blok nog vervangingen door te voeren. Collegelid Chabert verbindt dat aan het feit dat er een juridische studie is opgevraagd over ondemocratische partijen.

Minister Grouwels heeft misschien mijn interpellaties tot minister Van Rompuy niet gelezen. Daaruit blijkt dat de VRT, als hij het over de democratische partijen heeft, het niet over het Vlaams Blok heeft. De openbare omroep hanteert die opvatting. Volgens de antwoorden van de minister op mijn vragen gaat het om een ingeburgerde visie. Als de opvatting is ingeburgerd dat het Vlaams Blok geen democratische partij is, moet ik wel besluiten dat met dit onderzoek het Vlaams Blok wordt gevisieerd. Ik denk niet dat men Agalev of de CVP viseert. We moeten daarin eerlijk blijven.

Minister Brigitte Grouwels : Ik zal het daar nog over hebben. Ik kan u alvast meedelen dat het bij de niet-vervanging van bestuursleden van gemeenschapscentra niet enkel om leden van het Vlaams Blok gaat, mijnheer Lootens-Stael. Ook leden van andere partijen worden niet vervangen. Dat heb ik trouwens ook in mijn vorig antwoord op uw interpellatie van 19 maart duidelijk gemaakt. U betreft het altijd op uw partij. Het is echter een feit dat er niemand wordt vervangen, van welke partij hij ook lid is.

De studieopdracht waarover ik het zo-even had, beoogt op zich niet uitdrukkelijk een depolitiserende. De ruimere heromschrijving van de VGC-vertegenwoordiging in de gemeenschapscentra beoogt die depolitiserende wel. Deze tendens is niet nieuw : ze is ook binnen de Vlaamse Gemeenschap reeds geruime tijd aan de gang. Die tendens onderschrijf ik ten volle. In het kader van de responsabilisering van de gemeenschapscentra wordt al langer nagedacht over een optimale mandaatinvulling van de vertegenwoordigers van de inrichtende overheid. Het Cultuurpact verleent bescherming aan de ideologische en filosofische strekkingen, en biedt de politieke partijen op grond van hun aanwezigheid in het parlement en binnen de grenzen van de proportionele vertegenwoordiging, recht op een aanwezigheid in de beheersorganen van culturele instellingen.

Volgens de nieuwe aanpak van depolitiserende en toegenomen responsabilisering van de gemeenschapscentra zouden die vertegenwoordigers op basis van hun kennis en deskundigheid moeten worden verkozen, en niet louter op basis van partijpolitieke overwegingen. Bovendien wil ik erop wijzen dat de jurisprudentie van de cultuurpactcommissie bepaalt dat politieke partijen die de principes en regels van de democratie niet aanvaarden en het Verdrag van de Rechten van de Mens niet wensen na te leven, geen afvaardiging kunnen claimen in de beheersorganen van culturele instellingen. De onderzoeksopdracht die de VGC aan professor Velaers en de UFSIA gaf, schijnt volledig te passen binnen het volstrekt legitieme opzet om de jurisprudentie van de Cultuurpactcommissie in de praktijk te brengen. Ik zie dan ook geen enkele reden om als voogdijminister tegen dit initiatief van de VGC op te treden.

De voorzitter : De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mevrouw de minister, u zegt dat ik in mijn interpellatie zelf met een aantal nieuwe feiten kom aandraven. Dat is waar. Ik kan ook niet verhellen dat er nu eenmaal veel problemen zijn, en dat er bijna dagelijks nieuwe opduiken.

Wat is er precies gebeurd ? In het najaar zal ik daarop overigens uitgebreid terugkomen. Vóór de bijeenkomst van de VGC van 5 juni had ik vier interpellatieverzoeken en één voorstel van resolutie ingediend. Op de vergadering van het Uitgebreid Bureau van 28 mei van de VGC stelt men vast dat ik de enige ben die voor die bijeenkomst verzoeken en voorstellen heeft ingediend. De zoge-

Lootens-Stael

naamd democratische partijen vonden het niet wenselijk dat er een bijeenkomst zou worden georganiseerd ten behoeve van het Vlaams Blok. Want daar kwam het tenslotte toch op neer. In de coulissen heeft men dan afgesproken om mijn voorstellen onontvankelijk te verklaren. Daarvoor zijn de zotste redenen aangevoerd. Eén ervan was dat in mijn interpellatieverzoeken vragen voorkomen. Ik heb de voorzitter toen gezegd dat ik hem wel honderd interpellatieverzoeken kan tonen waarin vragen zijn vermeld, en die door hem, de voorzitter van het Vlaams Parlement of de voorzitter van het Brussels Gewest zijn aanvaard. Toch zijn mijn verzoeken en mijn voorstel onontvankelijk verklaard. De meeste daarvan zijn in vrijwel dezelfde vorm in het Vlaams Parlement ingediend. Hier zijn ze wel onontvankelijk verklaard.

Er was echter een probleem. De VGC had de voorzitter van het Vlaams Parlement gewaarschuwd over het feit dat de VGC alles onontvankelijk had verklaard. Daardoor werd mijn interpellatie over sociaal-culturele instellingen zoals de Beurschouwburg, de KVS en dergelijke in dit parlement onontvankelijk verklaard. Het zou immers te gek zijn dat hier alles onontvankelijk zou zijn wat ginder onontvankelijk was. In het Uitgebreid Bureau heeft men daarom gesuggereerd dat ik een aantal elementen uit mijn interpellatie over de Beurschouwburg, het Kaaitheter en dergelijke in deze interpellatie aan bod zou laten komen. Het zou immers om een gelijklopende problematiek gaan.

Mevrouw de minister, ik begrijp dat u dit alles niet uit het interpellatieverzoek heeft kunnen afleiden, maar ik hoop dat u ook begrijpt met welk probleem ik word geconfronteerd. Ik zie niet goed in waarom ik hier niet in een interpellatie hetzelfde probleem, maar dan voor de KVS, kan aankaarten. De KVS wordt toch door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd? Ik zie niet goed in waar ik dat dan wel kan doen. Bovendien suggereerde men in het Uitgebreid Bureau dat ik het maar in het kader van deze interpellatie moest doen. Daarom heb ik dat ook gedaan, al betekent dit dat het voor de minister en voor ons allen niet gemakkelijker werken is.

De voorzitter : Ik zetel in het Bureau. Ik heb echter geen weet van het feit dat men uw interpellaties onontvankelijk heeft verklaard. De lijst van interpellatieverzoeken loopt soms op tot twintig of meer. Het Bureau zet daarvan regelmatig de helft om in mondelinge of zelfs schriftelijke vragen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : U was overigens niet aanwezig op die bijeenkomst van het Uitgebreid Bureau, als ik goed ben geïnformeerd. U had wel een gunstig advies gegeven over mijn interpellatieverzoek. Het gaat om de eerste bijeenkomst van het Uitgebreid Bureau na 28 mei.

De voorzitter : Ik heb inderdaad mijn advies gegeven. Ik weet niet meer of ik op die bijeenkomst aanwezig was. Wellicht hebt u gelijk als u zegt dat ik er niet was. Maar er is daar niet formeel beslist om uw verzoek onontvankelijk te verklaren. In het kader van de regeling van de werkzaamheden kan het Bureau wel beslissen om interpellatieverzoeken om te zetten in vragen. Dat gebeurt met de regelmaat van een klok, om de veertien dagen, met vele interpellatieverzoeken.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Normalerweise zou ik in dat geval een bericht moeten ontvangen met het verzoek mijn interpellatieverzoek te herformuleren. Dat bericht heb ik nog niet ontvangen. Ik neem dus aan dat de informatie die ik heb gekregen, juist is. Ik heb vernomen dat mijn verzoek onontvankelijk was verklaard omdat de vragen die ik stelde ook in het kader van deze interpellatie konden worden gesteld. En dat is ook gebeurd.

Mevrouw de minister, ik stel tevreden vast dat u teruggrijpt naar mijn interpellatie van 19 maart. U geeft een aantal beschouwingen over de vervangingen in de gemeenschapscentra. Ik stel vast dat in het verslag van die commissiebijeenkomst is opgetekend dat men heeft gevraagd een onderzoek te doen naar de feiten die zich voor 23 mei 1997 hebben voorgedaan.

Ik herhaal de feiten even. We hadden op 28 februari 1997 een vraag tot vervanging ingediend. In mei 1997 deed de Volksunie hetzelfde. Het college wiligde de vraag van de Volksunie onmiddellijk in. Onze vraag tot vervanging werd echter nooit aanvaard. Ik heb daarover geïnterpelleerd. De heer Chabert heeft me toen gezegd dat er een juridisch onderzoek lopende was over de vertegenwoordiging van de politieke partijen in de gemeenschapscentra. Hij stelde ook dat in september 1997 bij collegebesluit de nodige vervangingen zouden worden doorgevoerd, op basis van de resultaten van dat onderzoek.

Ondertussen zijn er echter nog steeds geen vervangingen doorgevoerd. Het onderzoek zou nu pas zijn beëindigd. Dat wordt allemaal toch wel een beetje hallucinant. De minister zou de toestand onderzoeken. Ik citeer : 'Ik heb de minister horen

Lootens-Stael

zeggen dat ze over de situatie van voor 23 mei 1997 geen kennis heeft, en dat ze dat zou onderzoeken.' Ik hoop dat haar onderzoek is afgerond. Het antwoord zou natuurlijk kunnen uitdraaien op de mededeling dat het college nog een jaartje zal moeten nadenken over de resultaten van het onderzoek van professor Velaers. Ik hoop dat dit niet het geval is, want dat zal de democratie niet ten goede komen.

Ik heb het nog even over het feit dat het VB is gevisieerd. De naam van mijn partij staat niet uitdrukkelijk vermeld in de opdracht die het college aan de Ufsia heeft gegeven. We weten allemaal goed waarover het gaat, want men heeft het aan de pers verteld. We leven allen in het jaar 1998, op de planeet aarde, en we weten waarover het gaat. Het heeft geen zin om smoezen te verzinnen. De minister stelt dat zo de aan de gang zijnde depolitisering van de gemeenschapscentra wordt bevorderd. Ik zou daar toch graag enkele voorbeelden bij krijgen. Wat dat betreft, stel ik eerlijk gezegd niet veel depolitisering vast. U zult mij misschien het voorbeeld van 'Stad en Cultuur' geven. Daar zijn de zogenaamde politieke vertegenwoordigers allemaal aan de deur gezet, en vervolgens – op één vertegenwoordiger na – op basis van hun deskundigheid opnieuw binnengehaald. Die ene persoon is dan zeer toevallig iemand van het Vlaams Blok. Dat is een vorm van depolitisering waar ik alleen maar minachting voor kan hebben. U kunt zichzelf misschien wel iets wijsmaken, maar de burger is zeker slim genoeg om dat spelletje door te hebben. Men heeft in die zaak gewoonweg de vertegenwoordiger van meer dan een vijfde van de Brusselse Vlamingen uitgesloten.

U beroept zich nu op de Cultuurpactcommissie. Blijkbaar zijn de beslissingen van die commissie zaligmakend. We mogen echter niet vergeten dat dit een politiek samengesteld orgaan is. Ik heb het volste vertrouwen in de cultuurpactwetgeving, maar ik heb geen vertrouwen in politieke organen. Ik wijs er trouwens op dat de adviezen van de Cultuurpactcommissie geen bindende juridische waarde hebben. Bovendien is het advies waarnaar hier wordt verwezen, totstandgekomen onder druk van de PS. De Cultuurpactcommissie heeft dus eigenlijk een puur politiek standpunt ingenomen. Het is dus intellectueel oneerlijk om zich daarop te beroepen. De democratie wordt hier verkracht. Meer dan een vijfde van de Brusselse Vlamingen

wordt uitgesloten van een belangrijk deel van het sociaal-culturele leven.

Dit alles is uiteraard onaanvaardbaar. In deze aangelegenheden moeten we de politiek terzijde schuiven. Alle politieke partijen moeten in een constructieve sfeer samenwerken. De vertegenwoordigers van het Vlaams Blok in de gemeenschapscentra hebben dat trouwens ook al zo veel mogelijk proberen te doen. Misschien is het dat wat onze politieke tegenstanders het meeste stoort.

Minister Brigitte Grouwels : Mijnheer Lootens-Stael, ik wil nog even antwoorden op de specifieke vraag die u net hebt gesteld. Ik heb die zaak uiteraard laten onderzoeken. Ik kan bevestigen dat men in de maand mei van vorig jaar nog een vervanging heeft doorgevoerd van de Volksunie. De vervanging van iemand van het Vlaams Blok is toen inderdaad uitgesteld. Ik heb ook gevraagd wat hiervoor de reden was. Daar heb ik echter nog geen antwoord op gekregen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik heb dus eigenlijk wel gelijk als ik zeg dat het Vlaams Blok wordt gevisieerd ?

Minister Brigitte Grouwels : Mijnheer Lootens-Stael, sindsdien zijn ook twee CVP'ers en één SP'er niet vervangen. Ook twee andere Vlaams Blokkers werden niet vervangen. Ik wil dus alleen maar aangeven dat er op 23 mei niets uitzonderlijks is gebeurd, en dat men dus niet kan zeggen dat enkel het Vlaams Blok wordt gevisieerd.

De voorzitter : Ik wil toch nog eens verduidelijken dat wat de interpellatieverzoeken betreft die door de heer Lootens-Stael ingediend werden, geen enkel verzoek bestemd voor deze commissie onontvankelijk werd verklaard. Het Uitgebreid Bureau heeft wel in haar zitting van 15 juni een interpellatie van de heer Lootens-Stael gericht aan minister Martens onontvankelijk verklaard omdat zij geen betrekking heeft op het beleid van de Vlaamse regering. Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 11.25 uur.*
